

være repræsenteret i alle uddannelsesinstitutionernes bestyrelser og skal sikres plads i alle disse uformelle råd.

Der står også noget om elevråd/studerendes råd. Alle uddannelsesinstitutionerne skal have elevråd/studerendes råd, og disses kompetence skal være lovmæssigt fastsat. Og under elevrådene står der så, at alle uddannelsesinstitutionerne skal have en kontaktperson til elevråd/studerendes råd, der kan fungere som konsulent.

Når det drejer sig om universiteterne, er der særlige regler, og det drejer sig om stilleregler ved valg af ledelsesposter og indflydelse på kandidatopstilling. De studerende skal sikres, at de altid har 25 pct.s indflydelse ved rektor- og dekanvalg.

Så er der en regel om indsigtstret i regnskaber i studienævn, fakultetsråd og konsistorium. Dertil kommer, som nogle ordførere også har været inde på, at der i studienævnene oprettes en ny næstformandspost, der altid skal besættes af en af de studerende.

Vi kan altså se hovedsigtet med den redegørelse, vi debatterer i dag. Det er at skabe en ensartethed i de studerendes og elevernes indflydelse på disse uddannelsesinstitutioner.

Vi har da selvfølgelig i Fremskridtspartiet gjort os nogle betragtninger vedrørende det, der ligger her, og det er for det første, at alle kanaler for brugerindflydelse og interesseindflydelse må vi i Fremskridtspartiet betragte som positive.

For det andet kan vi se, at de ensartede regler efter vores opfattelse vil give færre tvister og mere tilfredse brugere.

For det tredje giver en tidlig aktivering af elever og studerende efter vores opfattelse en mere samfundsengageret befolkning, som selv er med til at skabe deres tilværelse. De bliver vant til, kunne man sige, at træffe valg og derved forme deres tilværelse aktivt.

For det fjerde vil en befolkning, der i vid udstrækning har haft medindflydelse igennem uddannelse og opvækst, formentlig udvise større kreativitet, hvilket på sigt kan virke deregulerende på det offentlige reguleringsbehov.

Og som det femte og sidste punkt: Den demokratiske tradition vil formentlig styrkes, idet holdninger, egne meninger og erfaringer gennem uddannelse udveksles og diskuteres.

Alt i alt må vi sige, at Fremskridtspartiet mener, at en øget indflydelse på uddannelsesinstitutionerne, forudsat at det ikke påvirker

uddannelsesniveaue, må betragtes som en klar forbedring.

Socialdemokratiets ordfører var i starten inde på, at man skulle opfylde brugernes behov, og her tænker man på de studerende/eleverne. Det er vi sådan set enige i principielt. Det, man ofte glemmer, er, hvem der skal modtage de unge mennesker, når de er færdiguddannede, altså forhåbentlig primært erhvervslivet, og derfor skal erhvervslivet efter Fremskridtspartiets opfattelse absolut også have stor indflydelse på, hvordan de unge mennesker skal uddannes. Det er jo klart, for erhvervslivet skal modtage produktet og skal betale for en vare gennem store erhvervsskatter osv. Derfor bliver man altså nødt til også at tage det aspekt med ind.

Det er hermed understreget, at det i hvert fald er et vigtigt punkt for Fremskridtspartiet, men stort set synes vi, der ligger meget positivt i den redegørelse, der foreligger her i dag.

Bruno Jerup (EL):

Undervisningsministerens redegørelse har jo været afventet med spænding, siden den blev bebudet i sommeren 1997. Spørgsmålet om demokrati på uddannelsesområdet er meget vigtigt, ikke blot for eleverne og de studerende, men også for forældre og ansatte i uddannelsessektoren samt for alle, der interesserer sig for samfundets udvikling mere generelt.

Udvikling af demokratiet i samfundet er et fundamentalt spørgsmål for Enhedslisten og et spørgsmål, som står i lodret modsætning til den markedsstyring og managementsstyring, der i de senere år er kommet ind også i uddannelsessektoren. Vi ser demokratiet som det nødvendige alternativ til dette og det rigtige svar på spørgsmålet om, hvordan man skaber kvalitet, udvikling, fornyelse og engagement.

Redegørelsen er i den forståelse en lidt skuffende læsning, både i forhold til de forventninger, som ministeren tidligere har stillet i udsigt, og i forhold til det overordnede mål, som er skitseret ovenfor.

Også i regeringens ungdomspolitik fra efter sommeren var demokrispørgsmålet centralt placeret. Bl.a. skrev regeringen: Skal en uddannelse forberede til demokrati, må den selv være demokratisk indrettet. Danmark skal internationalt være et foregangsland på dette felt.

Det er jo store ord, som forpligter. At sætte sig som mål at være foregangsland er ikke en beskeden målsætning. Uddannelsesudvalget var f.eks. i Tjekkiet for et års tid siden, og der